

ДѢЙСТВИЕ ВТОРО.

Сцена.

Първитъ зари на утреното слънце озаряватъ прѣзь прозорцитъ широката стая, гдѣ на срѣдъ е поставена кръгла маса, пристлана съ домашенъ чершавъ, върху която сж натрупани подвързани книги. На една страна отъ прозорцитъ се издига етажерка, чиито рафтове на долнитъ двѣ дъски сж наредени съ дебели книги, а на най-горната дъска се виждатъ само нѣколко вѣстника. Отъ другата страна на прозорцитъ сж наредени три сандѣка, отворени, отъ които само едина е опразненъ, другия е до половина съ книги, а третия е още пълненъ.

До полуизпразнения сандѣкъ стои столъ, останалъ както е сѣдѣлъ този, който е вадилъ книгитъ.

Отъ едната и другата страна има врата, които водятъ за разни стаи въ горния етажъ на къщата.

Между завѣситѣ на прозорцитъ е овѣсена голѣма картина изъ живота на рибаритъ; отъ двѣтъ страни въ кѣтоветъ сж заковани въ рамки портрети на Толстой: едина прѣдставлявайки Толстой въ рубашка съ ржцѣ, запѣхнати въ пояса, а другия — Толстой на ловъ съ двѣ кучета, чийто муцуни сж вързани съ намордникъ.

Надъ еднитъ врата е закована снимка изъ „Силата на мрака“, а надъ другата — снимка „Изъ крайцеровата соната“.

Хаджи Николина. (Отваря боязливо вратата, погледва и пакъ се дръпва.) Нѣма го!

Хаджи Илия. (Влиза.) Тукъ що е. Я вижъ той наредилъ и книги и картини.

Хаджи Николина. (Послѣдва го.) Азъ видѣхъ, ама него го нѣма. Да не е слѣзалъ въ мутвака.

Хаджи Илия. (Като огледва.) Нали отъ тамъ ида.

Хаджи Николина. Булката се мий долѣ. — Къдѣ ще е отишелъ толкова рано?